

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει προς τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96, διότι η μερική ενδιάμεση επανεξέταση δεν παρέχει δικαίωμα κάποιας μεταβολής του ύψους του δασμού. Κατά την ανακοίνωση, η έρευνα έπρεπε να περιορισθεί «στη μορφή του ισχύοντος μέτρου», πλην όμως δεν παρέμεινε σ' αυτά τα όρια. Επί πλέον, το ύψος του κατ' αξίαν δασμού καθορίστηκε τελείως αυθαίρετα. Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 δεν προβλέπει ότι μπορούν επιτρεπώς να χρησιμοποιούνται μετά 12 έτη παλαιά αποτελέσματα έρευνας. Δεν επιτρέπεται την αναγωγή σε αποτελέσματα έρευνας που είναι παλαιότερα των πέντε ετών.

Τέλος, στην τελευταία έρευνα δεν διαπιστώθηκε κανένα συγκεκριμένο περιθώριο ντάμπινγκ και δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό εκ των υστέρων πως συνεπεία αυτής υπολογίστηκε δασμολογικός συντελεστής 27,1 %.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1972/2002 (ΕΕ L 305, σ. 1).

Προσφυγή της British United Provident Association Limited, της BUPA Insurance Limited και της BUPA Ireland Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-289/03)

(2003/C 264/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι British United Provident Association Limited, με έδρα στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), BUPA Insurance Limited, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), και BUPA Ireland Limited, με έδρα στο Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους N. Green, K. Bacon, B. Amory και J. Burke, άσκησαν στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2003) 1322 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα παρέχει υπηρεσίες ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας στην Ιρλανδία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να μην εναντιωθεί στο καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων που πρόκειται να εφαρμοσούν οι ιρλανδικές αρχές στην ιρλανδική αγορά της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, συνέπεια του καθεστώτος αυτού είναι η παροχή επιδοτήσεως στον δεσπόζοντα παροχέα υπηρεσιών ασφαλίσεως υγείας, στην Voluntary Health Insurance Board· η χρηματοδότηση της επιδοτήσεως πρόκειται να βαρύνει οικονομικά την προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, εσφαλμένη εφαρμογή από την Επιτροπή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων πληροί, καταρχήν, τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού ως ενισχύσεως βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Ωστόσο η Επιτροπή αποφάσισε ότι το εν λόγω καθεστώς αποτελούσε αντιπαροχή υπέρ της Voluntary Health Insurance Board έναντι των υποχρεώσεών της προς παροχή δημόσιας υπηρεσίας.

Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το κριτήριο της αντιπαροχής έναντι υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, όπως το κριτήριο αυτό έχει διαμορφωθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου (¹). Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι οι υποχρεώσεις που προσδιόρισε η Επιτροπή συνίστανται στην απαίτηση οι ιδιωτικές εταιρίες ασφαλίσεως υγείας να ακολουθούν τις αρχές της άνευ περιορισμού ασφαλίσεως, του καθορισμού των ασφαλιστρών σε κοινή βάση, του ελαχίστου επιπέδου παροχών και της ισόβιας ασφαλιστικής καλύψεως. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι υποχρεώσεις αυτές δεν μπορεί να θεωρηθούν ως υποχρεώσεις που απορρέουν από την παροχή δημόσιας υπηρεσίας ούτε υποχρεώσεις που προκύπτουν από την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος. Οι υποχρεώσεις αυτές αντιπροσωπεύουν γενικές κανονιστικές ρυθμίσεις της αγοράς της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας, στις οποίες υπόκεινται όλες οι ασφαλιστικές εταιρίες. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε το αν οι υποχρεώσεις αυτές επιβαρύνουν οικονομικά τη Voluntary Health Insurance Board.

Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής θεμελιώνεται επικουρικά στο ότι το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνου μπορεί να εγκριθεί και με βάση το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε τη συνδρομή των προϋποθέσεων της εγκρίσεως βάσει του εν λόγω άρθρου. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι οικείες υποχρεώσεις στον τομέα της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας δεν αποτελούν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής περί αναγκαιότητας και αναλογικότητας βασίζονται σε εσφαλμένο συλλογισμό και σε προφανή πραγματική πλάνη. Η προσφεύγουσα επίσης υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το ενδεχόμενο το καθεστώς αυτό να επηρεάσει αρνητικά την ανάπτυξη των συναλλαγών, πράγμα που αντίκειται στο συμφέρον της Κοινότητας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι η Επιτροπή έσφαλε διότι δεν εξέτασε εάν το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων παραβιάζει το άρθρο 82 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ, τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ και την οδηγία 92/49/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει τη διαδικασία για τη διεξαγωγή επίσημης έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, δεδομένης της πολυπλοκότητας των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφεύγουσας και της απαιτούμενης οικονομικής αναλύσεως.

- (¹) Απόφαση C-53/00, Ferring, Συλλογή 2001, σ. I-9067, και απόφαση C-280/00, Altmark Trans GmbH κατά Reigerungspräsidium Magdeburg, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή.
 (2) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και νομοθετικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

Προσφυγή του Γεωργίου Παντούλη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-290/03)

(2003/C 264/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Ο Γεώργιος Παντούλης, κάτοικος Βρυξελλών, Βέλγιο, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Χαρίσιο Ταγαρά, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/6/01-τομέας 02 να μην τον εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων του ως άνω διαγωνισμού καθώς και η από 10.6.2003 απορριπτική απάντηση της καθής στην αριθ. R/55/2003 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, κατατεθείσα στις 10.2.2003, με αίτημα την ακύρωση της εξεταστικής επιτροπής.
- Να καταδικασθεί η καθής στη δικαστική δαπάνη του προσφεύγοντος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων επικαλείται παραβάσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού, των αρχών και κανόνων που διέπουν τη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών, της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθώς και του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (Παράρτημα III), οι οποίες παραβάσεις όπως ισχυρίζεται προκλήθηκαν:

- Από την παράλειψη εξέτασης αγνώστου αριθμού υποψηφίων στην γλώσσα που είχαν δηλώσει ως «κύρια»
- Από την παράλειψη εξέτασης του προσφεύγοντος στην τρίτη γλώσσα που αυτός είχε δηλώσει, καθώς και από την (κατά τον προσφεύγοντα) διαφοροποιημένη μεταχείριση των υποψηφίων ως προς την εξέταση της τρίτης γλώσσας και των τυχόν επιπλέον αυτής γλωσσών που γνώριζαν
- Από τον ορισμό και άλλων μελών της εξεταστικής επιτροπής, κατ'επαύξηση αυτών που είχαν οριστεί αρχικά, μετά τη γνωστοποίηση των ονομάτων των υποψηφίων που γίνονταν δεκτοί στην προφορική εξέταση, από το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή περιλάμβανε δύο μέλη ορισθέντα από την επιτροπή προσωπικού αντί για ένα, καθώς και από τη μεταβαλλόμενη σύνθεση της επιτροπής κατά τη διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων.

Προσφυγή της Messe Berlin GmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-292/03)

(2003/C 264/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Messe Berlin GmbH, με έδρα το Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους R. Lange και E. Schalast, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει την απόφαση του Δεύτερου Τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 5ης Ιουνίου 2003 (αφορώσα προσφυγή υπόθεση R. 646/2001-2).
- να καταδικάσει το καθού Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Κατατεθέν κοινотικό Το σήμα «HOMETECH» — Αριθ. σήμα: καταθέσεως 1985118